

saa forudsættes i § 43, Stk. 1, i Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m.

Til 2 og 3) Ved den foreslaaede Affattelse er Bestemmelserne i Lovens § 9, Stk. 3 og 4, angaaende Ansættelse og Afskedigelse af de til Kirkebetjeningen hørende Personer bragt i Overensstemmelse med Reglerne i § 16, Stk. 4, og § 17, Stk. 1, i Lov Nr. 417 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg samt §§ 23 og 25, Stk. 3, i Lov Nr. 418 af s. D. om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m.

Til 4) I den foreslaaede Affattelse af Lovens § 11, Stk. 2, er der optaget en Henvisning til det i § 31 i Lov Nr. 417 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg ommeldte Budgetvalg for de selvejende Kirker i København.

Til 7) Efter den oprindelige Affattelse af Lovens § 14, Stk. 3, kunde Provstiudvalget, hvor det drejer sig om Kirker, der efter Tiendens Afløsning er overgaaet til Selveje, kun meddele Tilladelse til Ligning til Dækning af en Kirkes Underskud, naar dette ikke oversteg 500 Kr. Ved Lov Nr. 110 af 29. Marts 1924 forhøjedes dette Beløb til 1 000 Kr. Som Følge af den stærke Prisstigning i de senere Aar bliver nu praktisk talt omtrent alle Overslag for de paa-gældende Kirker forelagt Ministeriet til Godkendelse af Ligningsbeløbet. Da dette ikke har været Lovens Hensigt, foreslaas nu Beløbet 1 000 Kr. forhøjet til 3 000 Kr.

Samtidig foreslaas Bestemmelsen i Styk-kets 2. Punktum om Tilladelse til Ligning

for et vist Aaremaal udeladt, da den ikke er blevet anvendt i Praksis.

Til 8 og 9) De specielle Bestemmelser i § 15, Stk. 2—6, angaaende Ligning af Kirkers Driftsunderskud i de Tilfælde, hvor der findes flere Kirker i samme Kommune, eller hvor en Kirkes Underskud skal lignedes paa Beboere inden for flere Kommuner, foreslaas bragt i Overensstemmelse med de almindelige Regler for Ligning i de nævnte Tilfælde af *samtlig*e kirkelige Afgifter, som nu findes i § 50, Stk. 4, i Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946 om Folkekirkens Lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m.

Til 10) Ved den foreslaaede Affattelse af Lovens § 18, Stk. 1, 2. Punktum, er det udtrykkelig udtalt, at en nyopført Kirke skal være gældfri ved Indvielsen, hvad ogsaa hidtil har været hævdet i Praksis. Paa den anden Side har man ment at kunne foreslaa, at den hidtidige Bestemmelse, hvorefter der ved Opførelse af nye Kirker skal sikres disse en Vedligeholdelses- og Driftsfond paa mindst en Tiendedel af, hvad Kirken med Tilbehør har kostet, udelades, da et Beløb, svarende til Renten af en saadan Fond, altid vil kunne sikres en selvejende Kirke gennem den aarlige Ligning.

Til 11) Lovens § 19 angaaende Ydelse af Tilskud fra formuende selvejende Kirker til trængende selvejende Kirker foreslaas udeladt, da Forudsætningen for den er bortfaldet under de nuværende økonomiske Forhold, hvor Kirkerne ikke er i Stand til at yde saadanne Tilskud, og hvor der gennem Ligning kan skaffes de fornødne Beløb til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift.

Til 13) De øvrige i Lovens oprindelige § 23, Stk. 1, nævnte Tilfælde af økonomisk Fællesskab mellem Kirker er ophævet.